

RYBÁŘI HLÁSÍ DOBRÝ ROK

na str. 18

Tajemství brdských cest
Víte proč jsou červené?

Jeden a dvacet nejlepších
Tradiční ocenění zaměstnanců

03

PROSINEC
2017

Vojenské lesy a statky ČR, s.p.
u příležitosti 90. výročí založení podniku pořádají

SPOLEČENSKÝ VEČER VLS

sobota 28. dubna 2018

Palác Žofín na Slovanském ostrově v Praze

Program:

MELODY MAKERS

Hana ZAGOROVÁ

country-folk-rocková skupina JELEN

další bohatý taneční a hudební program
tradiční tombola a bohaté rautové občerstvení

večerem bude provázet Ondřej HAVELKA

Slovo má

Josef Vojáček / ředitel VLS

Vážené kolegyně, kolegové, milí čtenáři,

rok se s rokem sešel a opět je tu předvánoční čas kypící horečnou aktivitou, stresem, očekáváním a snad i klidnými chvilkami, dříve tak typickými pro adventní období. Právě v tomto čase dostanete určitě chuť na svůj oblíbený horký nápoj a přitom přijde vhod i pár chvil u vánočního čísla našeho časopisu. Je-li tomu tak, pak mi dovoluňte pár slov jeho úvodem.

Nechci a nebudu zde vyjmenovávat jednotlivé úspěchy či neúspěchy, které nám život v uplynulém roce přinesl a v budoucích letech ještě přinese. V duchu svátečního času a rozjímání bych se snad jen krátce zastavil nad výzvou, která je dnes pro lesníky největší.

Stojíme na konci roku, který potvrdil trendy minulých let. Absolutním fenoménem doby je neustále se zvyšující objem nahodilé těžby, který v některých lokalitách dosahuje opakovaně mnohonásobků etátu. S tím souvisí velikost ploch pro obnovu lesa, na kterých jsou pracně zakládány nové porosty se zcela odlišnými charakteristikami. Ať už je tato situace vyvolána lokální klimatickou změnou nebo zapříčiněna globálním oteplováním, ochlazováním, suchem, historicky periodickým střídáním klimatických výkyvů nebo zcela jinými důvody. Není sice úplně jedno, které teorii příčiny dáme přednost, nicméně v současné době je to fakt.

Na nás dnes leží odpovědnost za obnovu a následně výchovu lesa na plochách, kde se o stejné v minulosti snažilo postupně hned několik generací lesníků, jejichž práce byla během několika málo let zakončena předčasně.

Každopádně v současné době zakládáme budoucím generacím nové porosty v nebyvalém měřítku. Snažíme se o změněnou druhovou skladbu dřevin, ověřují se nové postupy při obnově, běží aktivní spolupráce s vědecko-výzkumnými organizacemi a jejich poznatky jsou okamžitě přenášeny do praxe. Pokoušíme se identifikovat příčiny současného stavu, poučit se z nich a na příště jejich výskyt minimalizovat. Toto všechno se děje pod tlakem zákonných termínů, veřejných zakázek, nedostatku pracovních kapacit, environmentální legislativy a mnohdy i pod kritickým pohledem veřejnosti. Ale jsou to lesníci, kteří stojí v první linii tohoto boje, kteří musí reagovat na měnící se klimatické podmínky a kteří vynakládají veškeré úsilí, znalosti a zkušenosti ve snaze o zastavení stávajícího stavu.

Současné je zde na místě varování a upozorňování na problém v širších souvislostech. V budoucnu bude muset na tuto situaci následovat reakce na straně zpracovatelských kapacit, dnes orientovaných převážně na jehličnatou hmotu. Množství disponibilní hmoty a zastoupení jednotlivých sortimentů se bude meziročně lišit ve výrazně větším měřítku, než tomu bylo doposud. Připočteme-li k tomu tlaky směrem k omezení hospodaření v lesích, omezení v používání chemických prostředků, ponechávání dřevní hmoty v porostech, ekonomické problémy spojené s narušeným zastoupením věkových stupňů, nečeká nás v budoucnu snadná cesta.

V lokálních měřítcích se nejedná o nic nového, ale v současném evropském rozměru jde o cestu v moderních dějinách neprobádanou. Neznámých faktorů, které mohou ovlivnit nazírání na naše snažení je mnoho, ale vůle absolvovat současnou výzvu úspěšně a se ctí je dle mého vnímání všudypřítomná.

Nemohu na tomto místě jinak, než s úctou poděkovat Vám všem za Vaši práci a nasazení pro tuto cestu a popřát všem klidné vánoční svátky, zdraví, štěstí a chuť do života!

Lesu zdar

Obsah

- 3 - Slovo má
- 4 - Foto vydání
- 6 - Krátce
- 8 - Konference ve Švédsku Výsadba u VLS
- 9 - Výsledky prověrek
- 12 - Výsadba u VLS
- 12 - Turisté děkovali kolegům z Ralska
- 13 - Rekognoskační lety 2017
- 14 - Tajemství červených brdských cest
- 16 - Jiří Flíček: odchází šumavský patriot
- 18 - Rybáři hlasí dobré úlovky
- 19 - Akce lesní pedagogiky
- 21 - Zemřel bývalý ředitel Bizoň
- 24 - Zaniklé obce - město Doupov
- 26 - Ocenění zaměstnanců
- 28 - Investice
- 30 - Z podniku
- 32 - Jan Doležal - nekrolog
- 34 - Společenská rubrika
- 35 - Fotosoutěž

Redakce

Vydává:

Vojenské lesy a statky ČR, s. p.
IČ: 0000205
Pod Juliskou 1621/5, 160 00 Praha 6
Tel.: 220 405 106
Fax: 224 310 921
E-mail: info@vls.cz
Web: www.vls.cz

Redakce:

Vojenské lesy a statky ČR, s. p.
Pod Juliskou 1621/5, 160 00 Praha 6
Tel.: 777 723 593
Fax: 224 310 921

Šéfredaktor:

Jan Sotona

Předseda redakční rady:

Ing. Pavel Češka Ph.D.

Členové redakční rady:

Ing. Václav Pernegr
Pavla Kasslová

Registrace:

MK ČR E 163 15 pod zn. 14787/2005
ze dne 24. 10. 2005

Foto titulní strana:

Jan Sotona

Uzávěrka příštího čísla:

10. března 2018
Neprodejné, vychází nákladem 800 kusů.

FOTO VYDÁNÍ

Paleta barev z Libavé

Podzim má mnoho podob. Většina lidí jej má však spojený s chmurným, smutným počasím. Lukáš Kovár z Lipníku n. B. fotí podzim rád. A umí jej zachytit tak, že hýří všemi barvami, jak dokládá tato jeho fotografie z Oderských vrchů.

HERWART PONIČIL 150 TISÍC KUBÍKŮ DŘÍVÍ

Orkán Herwart, který se prohnal Evropou poslední říjnovou nedělí, způsobil podle upřesněných odhadů u VLS škody okolo 150 tisíc kubíků dříví.

„Byť se nejedná o zanedbatelné škody, kalamita nevybočuje z rozsahu, který jsme zvyklí v posledních letech v souvislosti s větrem či ledovkami řešit. Disponujeme dostatkem zpracovatelských kapacit pro zpracování dříví,“ okomentoval to ředitel VLS Josef Vojáček.

Nedělním větrem byly poškozeny u VLS především smrkové porosty, v převážné míře se však jedná o rozptýlené škody. Nejvíce problémů přitom vítr u Vojenských lesů a statků napáchal na Libavé na Olomoucku, kde byly škody odhadnuty na 45 tisíc m³. Horní Planá pak ohlásila škody 40 tisíc, Hořovice 20 tisíc, Doupov 18 tisíc, Mimoň 15 tisíc a Plumlov 12 tisíc kubíků dříví.

Zpracování kalamity je plánováno do konce března příštího roku.

VÁNOČNÍ STROMY PRO DĚTSKÉ DOMOVY Z MIMONĚ

Vánoční stromky z bývalého vojenského prostoru Ralsko udělají i letos radost dětem z dětských domovů na Liberecku. Vojenské lesy a statky ČR (VLS) je letos dodají osmi zařízeními v kraji, ale také do několika škol.

„Jde o tradiční předvánoční akci, kterou nabízíme dětským domovům od roku 2006, většinou chtějí stromky pro každou „rodinku,“ tedy skupinu dětí, a jeden strom do společných prostor. Většinou jde o borovičky, tedy dřevinu, která na území Ralska dominuje,“ uvedl ředitel VLS v Mimoně Roman Vohradský.

Vánoční stromky z bývalého vojenského újezdu domovům již tradičně státní lesnický podnik nabízí zdarma i s dovozem. Většinu stromků již lesníci rozvezli před adventem, aby si s nimi děti užily celý advent i Mikuláše.

Vánoční stromky z divize VLS v Mimoně tak letos zkrášlí Vánoce dětem z domovů ve Frýdlantu v Čechách, Hamru na Jezeře, Liberci, České Lípě, Semilech, Dubé - Deštné, ale i v Jablonném v Podještědí a v Krompachu. Vedle toho se objeví také ale v základních a mateřských školách v kraji - mimo jiné v mimoňských mateřských školách Mírová a Letná, i v MŠ Ralsko, stejně jako v tamní základní škole.

SEMINÁŘ NA BEZDĚSKU O REKREAČNÍCH FUNKCÍCH LESA

Jak využít optimálně rekreační potenciál lesů okolo Bezdězu? A nejen zde? O tom se vedly diskuse na semináři Rekreační funkce lesa, který uspořádala koncem září v Doksech rada Lesnického parku Bezděz.

Cílem semináře bylo rozprout debatu nejen o příležitostech, ale i o problémech, které sebou rekreační aktivity v lese přinášejí. Mezi přítomnými převažovali zástupci obecních městských a krajských úřadů. Nechyběli pracovníci stát-

ních podniků Lesy České republiky a Vojenské lesy a statky ČR, zástupci Lesů města Doksy, Agentury ochrany přírody a krajiny a hosté z Lesnického parku Křivoklátsko a Biosferické rezervace Dolní Morava. Na dopolední blok přednášek navazovala terénní část semináře po Lesnickém parku Bezděz, který je jedním ze tří lesnických parků v Česku. Dominantním vlastníkem pozemků v tomto projektu ukázkového hospodaření v lesích jsou právě VLS.

UKLIĎ BRDY POTŘETÍ

Na tři desítky dobrovolníků vyrazily v sobotu 11. listopadu na již tradiční akci VLS a správy CHKO v Brdech Uklid' Brdy 2017. Čekalo je celkem pět tras, většinou začínajících u lesních správ VLS, nebo na hranici CHKO v místech, kde přes hlavní sezónu panuje čilý turistický ruch. Dohromady měřily přes 40 kilometrů. První skupinka dobrovolníků se v 9.00 hodin vydala do unikátní přírody provést očistu z Nepomuku od lesní správy, druhá od hájovny u Nádrže Octárna, další pak z Těšského placu, Neřežina a z Míšova směrem na Padrtě.

„Počasí vyšlo skvěle, bála jsem se, že buď nasněží, nebo alespoň zmokneme, ale ráno bylo hezky a až v průběhu dne se začalo zatahovat,“ popsala brdská lesní pedagožka VLS Petra Večeřová, která u zrodu akce Uklid' Brdy v loňském roce stála. Akci také již tradičně organizačně a logisticky zajistili její kolegové z lesnické divize VLS Hořovice.

Celkem odpadky na každé trase naplnily vždy vrchovatě odvozový pick-up.

VLS VYŠLY V BRDECH VSTRÍČ BEŽKAŘŮM

Vojenské lesy a statky v Brdech letos v rámci mimořádného opatření ponechají na 75 kilometrech cest bez údržby, aby je pro sport mohly využívat běžkaři. Státní podnik se na tom dohodnul s městem Příbram na konci listopadu.

Dohodou se VLS s příbramskou samosprávou snaží předejít situaci z uplynulé zimní sezóny, kdy údržba komunikací vyvolala v polovině ledna emotivní reakci ze strany některých místních spolků, které bez předchozích jednání s VLS zřizovaly na komunikacích v CHKO Brdy běžkařské stopy. Státní podnik tehdy musel ze dne na den upravovat své hospodářské plány, aby veřejnosti vyšel vstříc.

Dohoda VLS a Příbrami i letos supljuje neexistenci destinační agentury, která by koncepčně běžkařské trasy řešila.

„Podle tohoto návrhu upravíme údržbu komunikací s ohledem na svoji hospodářskou činnost. Provedeme mimořádná opatření a změnu zimní údržby se zřetelem na ochranu přírody,“ uvedl ředitel divize Hořovice Petr Švadlena. Ten zároveň připomněl, že podnik nemůže zastavit zimní údržbu páteřních komunikací, protože musí zajistit sjízdnost komunikací pro potřeby armády či hasičů, policie a záchranných služeb.

MIGRUJÍCÍ LOS ZAMÍŘIL NA LIBAVOU

Tříletému samci losa evropského, který v říjnu při migrování z východních Čech dorazil na Olomoucko, se podařilo na konci listopadu překonat dálnici a otevřela se mu cesta na Libavou.

Podle ochranářů může zvíře dočasně, třeba i na pár měsíců, v klidné lesnaté krajině ve správě VLS zůstat, dříve nebo později vyrazí krajinou dál hledat jiné losy. Nejbližší populace je na severovýchodě Polska, případně na Šumavě. Jak dlouho se v podhůří Jeseníků sob zdrží, proto není jasné.

KONFERENCE O SEMENNÝCH SADECH VE ŠVÉDSKU

Ve švédském městě Balsta nedaleko univerzitní Uppsaly se ve dnech 4. – 7. září 2017 uskutečnila celosvětová konference o semenných sadech IUFRO Seed Orchard Conference 2017.

Konferenci, které se zúčastnilo více než 100 předních odborníků z celého světa, zahájil hlavní organizátor, absolvent Fakulty lesnické a dřevařské v Praze a hlavní organizátor konference, Tomáš Funda, který v současné době působí jako vědecký pracovník na univerzitě v Umea v severním Švédsku.

Mezi deset klíčových řečníků konference byl zařazen i Milan Lstibůrek, vedoucí katedry genetiky a fyziologie lesních dřevin na pražské fakultě,

kteř se bohužel nemohl konference osobně zúčastnit a katedru tak zastupovali Kateřina Chaloupková, Jan Stejskal, Jiří Korecký a Jaroslav Cepl. Čeští účastníci konference měli zpracovány dva postery. Jeden z nich, jehož hlavní autorkou byla Kateřina Chaloupková (dalšími autory pak Milan Lstibůrek a Jiří Stejskal) se velice úzce týká spolupráce VLS a FLD, kdy při zakládání semenných sadů využíváme designy (rozmístění ramet jednotlivých klonů na ploše semenného sadu) vyvinuté pracovníky katedry.

Spolupráce obou institucí a podpora ze strany VLS byla během konference náležitě prezentována.

Jiří Korecký v závěru svého konferenčního příspěvku

Příspěvek Jiřího Koreckého v podobě prezentace se týkal rozdílů v plodnosti semenných sadů třešně ptačí, přičemž jeden ze zkoumaných sadů je semenný sad třešně ptačí v Obrovicích na lesní správě Klášterec. Jiří Korecký převzal na závěrečném večeru ocenění za jednu ze tří nejlepších prezentací, a to přímo z rukou Daga Lindgrena, jednoho z největších odborníků a propagátorů semenných sadů.

Nosnými tématy konference byly především podpora využívání semenných sadů jako základního zdroje semenného materiálu známého původu a kvality, genetický zisk, zvyšování produkce osiva původem ze semenných sadů, podpora kvetení a plodnosti, kontrolované opylování, ochrana proti škůdcům, designování semenných sadů.

Závěrečnou řeč přednesli již zmiňovaný Dag Lindgren a Yousry El-Kassaby. Všichni účastníci byli pozváni na další konferenci, která se bude konat v roce 2019 v Číně.

Po třech dnech plných přednášek byla čtvrtý den uspořádána venkovní exkurze na plochy semenných sadů smrku ztepilého a borovice lesní.

Pavel Češka,
vedoucí lesní výroby VLS

Semenný sad smrku ztepilého

Semenný sad borovice lesní

VÝSLEDKY PROVĚREK LESNÍCH HOSPODÁŘSKÝCH CELKŮ

Od roku 1999 jsou uskutečňovány kontroly v souladu s metodickým pokynem Vojenského lesního úřadu Praha (VLsÚ) a státního podniku VLS ČR Praha k provádění soustavných prověrek, plnění závazných a doporučujících ustanovení lesních hospodářských plánů (LHP), dodržování ostatních ustanovení zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon) ve znění pozdějších předpisů a s ním souvisejících právních předpisů a hodnocení dlouhodobých výsledků v péči o stav lesa ve vojenských lesích v působnosti Ministerstva obrany ČR, a to po pěti letech platnosti LHP a po skončení platnosti LHP, tj. po 10ti letech.

Prověrky v roce 2017 byly provedeny na těchto lesních hospodářských celcích (LHC):

- po deseti letech platnosti LHP: Nouzov (divize Hořovice), Horní Planá a Homole (divize Horní Planá), Borohrádek (divize Plumlov),

- po pěti letech platnosti LHP: Strašice a Mirošov (divize Hořovice), Bochoř a Velký Újezd (divize Lipník nad Bečvou).

A dále VLsÚ provedl tématické kontroly na dodržování ustanovení zákona č. 289/1995 Sb., o lesích

v platném znění a jeho prováděcích předpisů na LHC: Háje (divize Hořovice), Arnoštov (divize Horní Planá), Valeč (divize Karlovy Vary), Myslejšovice a Rychtářov (divize Plumlov) a Potštát u divize Lipník nad Bečvou, při kterých byly zjištěny pouze drobné nedostatky.

Přehled o výsledcích prověrek LHP za období 2006 až 2017 podává následující tabulka:

LHC	Divize	Platnost LHP	Rok	Vedení evidencí	Plnění LHP	Ochrana lesa	Venkovní šetření	Plnění opatření	Minulá prověrka	Výsledek prověrky
Dražice	Horní Planá	5	2013	1,87	2,00	1,95	1,88	2,00	1,63	1,84
Obecnice	Hořovice	10	2014	1,98	2,00	1,94	1,85	2,00	1,63	1,83
Bochoř	Lipník n/B	5	2017	1,82	2,00	2,00	1,84	2,00	1,73	1,80
Břehyně	Mimoň	9	2016	2,00	2,00	1,88	1,81	2,00	1,58	1,79
Bores	Lipník n/B	10	2014	1,82	2,00	1,99	1,81	2,00	1,60	1,78
Strašice	Hořovice	10	2017	2,00	2,00	1,87	1,80	2,00	1,74	1,78
Homole	Horní Planá	10	2017	2,00	2,00	1,97	1,77	2,00	1,68	1,77
Ketkovice	Plumlov	5	2013	2,00	2,00	2,00	1,77	2,00	--	1,77
Háje	Hořovice	5	2015	2,00	2,00	1,96	1,77	2,00	1,65	1,76
Jince	Hořovice	5	2016	1,91	2,00	1,91	1,83	1,83	1,71	1,76
Stráž p/R	Mimoň	5	2016	1,77	2,00	1,85	1,83	2,00	1,68	1,76
Slavkov	Plumlov	5	2013	1,91	1,81	1,95	1,82	2,00	1,60	1,75
Potštát	Lipník n/B	5	2015	1,91	2,00	1,90	1,78	2,00	1,55	1,74
Velký Újezd	Lipník n. B.	5	2007	1,93	2,00	1,85	1,78	2,00	1,73	1,74
Nouzov	Hořovice	5	2012	1,91	2,00	1,97	1,76	2,00	1,68	1,74
Strašice	Hořovice	10	2012	2,00	2,00	1,93	1,76	2,00	1,61	1,74
Velký Újezd	Lipník n/B	5	2017	1,91	2,00	1,94	1,76	2,00	1,74	1,73
Nouzov	Hořovice	5	2017	1,91	2,00	1,95	1,75	2,00	1,74	1,73
Bochoř	Lipník n/B	10	2012	1,80	2,00	2,00	1,81	--	--	1,73
Horní Planá	Horní Planá	10	2017	1,82	2,00	1,93	1,76	2,00	1,58	1,72
Rychtářov	Plumlov	10	2015	1,80	2,00	1,95	1,76	2,00	1,63	1,72
Dolní Krupá	Mimoň	10	2014	1,91	2,00	2,00	1,74	2,00	1,67	1,72
Bruntál	Lipník n/B	5	2014	2,00	2,00	1,97	1,72	2,00	1,51	1,72
Jince	Hořovice	10	2011	1,91	2,00	1,97	1,73	2,00	1,60	1,71
Arnoštov	Horní Planá	10	2015	1,82	2,00	1,92	1,76	1,89	1,55	1,70
Žárovice	Plumlov	5	2013	1,80	2,00	1,70	1,77	2,00	1,56	1,69
Lipník	Mimoň	10	2013	1,93	2,00	2,00	1,70	2,00	1,68	1,69

VÝSADBA U VLS: LETOS 12,5 MILIONU SAZENIC, NAPŘESROK 20 MILIONŮ!

Většina nových stromů byla u VLS vysazena během prvních třech kvartálů letošního roku. Jde o 9 a půl milionu sazenic. Více než polovinu z nich přitom tvoří listnaté dřeviny.

„Snažíme se zakládat druhově pestré porosty, které budou odolnější proti negativnímu vlivu škodlivých činitelů, výkyvům počasí a změnám klimatu. Vytěžené lesní plochy opět zalesňujeme prakticky bez odkladu, nejlépe v následujícím roce po těžbě,“ uvedl ředitel VLS Josef Vojáček.

Stejně jako další lesníci, také VLS řeší problémy spojené s výkyvy počasí, které především v moravských lesních oblastech způsobují plošné odumírání smrků a jejich následné napadání škůdci.

VLS tak letos téměř o dva miliony překročí rekordní výsadbu z roku 2016. V příštím roce přitom státní podnik plánuje další navýšení výsadby až na

20 milionů sazenic. A také plánované výsadbě roku 2018 by měly dominovat listnaté dřeviny, budou tvořit bezmála dvě třetiny.

„Bezmála 16 milionů sazenic z plánované výsadby u VLS na rok 2018 by

přitom mělo mířit právě na dvě moravské lesnické divize, do vojenských újezdů Březina na Vyškovsku a především na Libavou na Olomoucku,“ doplnil vedoucí lesní výroby VLS Pavel Češka.

TURISTÉ DĚKOVALI KOLEGŮM Z RALSKA

V Ralsku dostaly po orkánu Herwart přednost především cesty, které využívá veřejnost. Lokalita je po otevření veřejnosti po odchodu sovětských vojsk v 90. letech hojně využívána, díky síti cyklostezek, naučných stezek a dalších turistických tras jde o oblíbenou lesní destinaci turistů, houbařů, cyklistů i dalších milovníků přírody.

I když škody po říjnovém orkánu v Ralsku nedosahovaly takové výše jako na jiných divizích, popadané stromy a ulomené větve způsobily problémy na celé řadě tras, které jsou hojně využívány návštěvníky. Byla mezi nimi také červená turistická trasa vedoucí z Vranova ke zřícenině hradu Ralsko na stejnojmenném

vrchu, který je dominantou lokality. Orkán zde zle poničil především bukové porosty, které značně zkomplikovaly cestu vzhůru k dominantě Ralska. Proto ji kolegové z divize v Mimoně urychleně uvolnili již počátkem listopadu, za což se jim dostalo díky od místních turistických organizací.

„Sluší se, abych poděkoval za perfektní práci Vám a Vaším chlapům při odstranění polomu na červené trase z Vranova. Dnes jsem to celé prošel a vše mám zdokumentováno. Paráda! Ještě zbývá ten buk a smrk u Juliiny vyhlídky na červené turistické trase, ale ty se dají v nejhorsím případě překročit stranou. Takže moc vám děkuji i za náš spolek Stovkaři a potažmo všechny turisty. A že jich není málo. Děkujeme, a tvrdím, že jste člověk na správném místě,“ napsal řediteli Romanu Vohradskému Radomír Hodek z místního turistického spolku Stovkaři Ralsko.

REKOGNOSKAČNÍ LETY 2017

V letošním roce opět Ministerstvo zemědělství ČR organizuje rekognoskační lety především pro zástupce státních správ lesů a vlastníky a správce lesů. Těchto letů se účastní i zástupci provozních jednotek VLS ČR, s. p. a to především v oblastech, kde máme výrazné zastoupení les-

ních pozemků, k nimž máme právo hospodařit. Rekognoskační lety jsou prováděny i z důvodu značného nárůstu nahodilých těžeb v Olomouckém a Moravskoslezském kraji, u nás především u divize Lipník nad Bečvou. Není jednoduché tyto lety organizovat, poněvadž je komplikují

klimatické podmínky a ve vojenských újezdech i výcvik vojsk. Cílem těchto letů je monitorování stavu a vývoje škodlivých činitelů, především kůrovců, využívány jsou také jako protipožární hlídky.

Rekognoskační lety u VLS

divize	letišťe		
Karlovy Vary	Toužim	8. září 2017	3 zaměst.
Lipník n. B.	Olomouc	13. září 2017	3 zaměst.
Horní Planá	Hosín	29. září 2017	8 zaměst.
Hořovice	Příbram	12. října 2017	6 zaměst.
Mimoň	M. Boleslav	17. října 2017	8 zaměst.

TAJEMSTVÍ ČERVENÝCH BRDSKÝCH CEST

Sytě červená barva lesních cest nenechá nikoho na pochybách, že se nachází na Brdské vrchovině. Barva komunikací je zde nezaměnitelným koloritem, ostře kontrastuje s okolní zelenou přírodou, dominuje fotografiím krajiny. Tajemství má jméno kambrický pískovec, který se těží v lomu Červený vrch nad Nepomukem. Od roku 1991 jej provozují Vojenské lesy a statky.

Lesníci, myslivci, zemědělci - to jsou profese, které se většinou lidí vybaví, když přijde řeč na Vojenské lesy a statky. Ti zasvěcenější se pak rozpomenu, že se státní podnik zabývá také rybářstvím či specializovanými službami spojenými s ostrahou, údržbou a úklidem armádních objektů.

Ne každý zaměstnanec VLS však už ví, že jsme také lamači kamene či lomaři. V rámci brdské lesnické divize Hořovice státní podnik provozuje hned dva lomy. Spadají pod správu služeb Mirošov a ten první, Červený vrch, je pod podnikem provozován od roku 1991. Druhý pak státní podnik otevřel před vznikem Chráněné krajinné oblasti Brdy, která nahradila původní vojenský újezd.

Právě Červený vrch je dodavatelem materiálu, který dává Brdům typický kolorit. Těží se v něm typická brdská hornina, kterou je kambrický slepenec či pískovec, jež spatřil světlo

fickou barvu. Vysoký obsah jílu pak charakter horniny předurčuje jako téměř ideální materiál pro konstrukci nezpevněných cest.

„Dobývání probíhá bagrem, doposud jsme nenašli na vrstvy horniny, které by vyžadovaly odstřel, ale máme i tuto možnost schválenou báňským úřadem pro případné použití,“ vysvětluje hlavní inženýr divize Hořovice Milan Tesař. Těžební povolení VLS získaly od báňského úřadu počátkem devadesátých let, před lesnickým podnikem lom provozovaly státní silnice, dodavatelem červené horniny je však nepřetržitě již od třicátých let minulého století, kdy správu Brd převzal Vojenský lesní podnik, předchůdce VLS.

„Lom má rozlohu 4 hektary, jeho těžitelné zásoby činí bezmála 900 tisíc kubíků horniny, my ročně spotřebujeme tak deset tisíc kubíků. Po celou

Ing. Milan Tesař z hořovické divize VLS v „novém“ lomu VLS Na Hlíně

dobu těžby jsme vytvářeli a stále vytváříme rezervu na rekultivaci lomu, takže po vytěžení bude pozemek vrácen lesu,“ dodává inženýr Tesař.

Těžební práce v lomu zajišťuje specializovaná firma, na níž dohlíží závodní lomu. Je jím penzionovaný specialista, který má uzavřen s hořovickou divizí smluvní vztah. Po vytěžení se materiál mobilní drtičkou upraví na požadované frakce a dále s ním pracují cestáři z mirošovické správy služeb VLS. Většinu roku se však netěží. „Deset tisíc kubíků, které ročně spotřebujeme, vytěží specializovaná firma za několik dní, pak ruch zase utichne,“ vysvětluje Milan Tesař.

Materiál pro zpevněné cesty, jejich konstrukční prvky a také posypový materiál Vojenské lesy a statky na Brdech odebíraly z externích zdrojů, nakonec však ekonomické aspekty spojené s obnovou zanedbané sítě komunikací v Brdech přesvědčily hořovickou divizi i vedení podniku k otevření druhého lomu.

„Zvolili jsme malý brdský lom nedaleko hájovny Na Hlíně, naposledy byl v provozu v roce 1938. Jeho materiál, kterým je klasický brdský slepenec, byl používán na budování původních brdských cest za první republiky. Vracíme se tak vlastně k původnímu historickému materiálu, který byl na Brdech využíván, navíc je na konstrukční vrstvy velmi vhodný,“ vysvětluje hlavní inženýr brdské lesnické divize.

Práce na otevření lomu začaly v roce 2013, povolení k těžbě pak udělil báňský úřad k 1.1. 2016. Lom má 2,2 hektary, a povolení k těžbě v něm platí do roku 2067. Prvních pět a půl tisíce kubíků v něm VLS vytěžily počátkem tohoto roku.

Vedle konstrukčních materiálů lom Na Hlíně poskytuje divizi VLS Hořovice také posypový materiál pro zimní údržbu cest.

Oba lomy se nacházejí v Chráněné krajinné oblasti. „Správa CHKO však s jejich provozem nemá žádný problém. Pro ně je důležitým aspektem, že se jedná o původní místní materiál, který zde byl historicky využíván,“ uzavírá Milan Tesař

Lomy VLS na Brdech

Červený vrch

Nalézá se u lesní komunikace z Bukové k Padrtským rybníkům

Rozloha - 4,3 ha

Hornina - kambrický pískovec

Vytěžitelné zásoby - 84 tisíc m³

Roční limit - 10 tisíc m³

Povolení k těžbě do - 2067

Na Hlíně

Pod Hájovnou Na Hlíně

Rozloha - 2,2 ha

Hornina - slepenec

Vytěžitelné zásoby - 250 tisíc m³

Roční limit - 10 tisíc m³

Povolení k těžbě do - 2067

JIŘÍ FLÍČEK: ODCHÁZÍ ŠUMAVSKÝ PATRIOT

Jeho otec spojil svůj život se šumavskými lesy již v době, kdy zde ještě hospodařili Schwarzenbergové. On sám pokračoval v jeho šlépějích, jihočeské hory se staly jeho osudem. A také Vojenské lesy a statky. Ke konci letošního roku však odchází do penze. Jiří Flíček - lesnická osobnost divize v Horní Plané, zanícený amatérský historik této krásné lokality. A především velký šumavský patriot.

„Člověk by měl vědět, kdy má odejít, respektovat běh života a uvolnit místo mladším kolegům,“ říká Jiří Flíček ke svému odchodu do důchodu. Funkci hlavního inženýra u šumavské divize VLS opustí ke konci roku. Od podniku odchází po osmatřiceti letech. Všechny z nich přitom strávil starostí o šumavské lesy.

„Dostal jsem za život řadu pracovních nabídek, i na vyšší posty. Vesměs se ale jednalo o místa, která byla, jak já říkám, migrační a já jsem si nikdy nedokázal představit, že bych opustil Šumavu“ vysvětluje Jiří Flíček.

Šumavská historie jeho rodiny se začala psát krátce po skončení druhé světové války po odsunu německého obyvatelstva. Dramatický úbytek pracovních sil v šumavských lesích tehdy Schwarzenbergové řešili tím, že povolali do hor především mladé muže z jiných částí svého rozvětveného hospodářství.

Mezi ně patřil také otec Jiřího Flíčka, František Flíček, který pocházel z vesnice Dunajovice na Třeboňsku, která je známa svou rybníkářskou činností. Zprvu dělal rybáře, ale pak se překvalifikoval na lesního adjunkta.

„Vysídlení Němců tehdy vedlo k velké vlně migrace lidí na Šumavu ze všech koutů republiky. Táta sloužil jako lesní adjunkt v Radonicích u Schwarzenbergů a v únoru r. 1946 byl povolán do Nové Pece na Lesní správu Plešný. O dva roky později zde vznikly Vojenské lesy a statky, ke kterým přešel

a zůstal na Šumavě,“ popisuje hlavní inženýr z Horní Plané.

Jiří Flíček se narodil v roce 1954. Celý svůj život sleduje, jak historie prochází šumavskými hvozdy a mění je.

„Jako dítě si pamatuji poslední plavení dříví na schwarzenberském kanálu v roce 1963. Byl to neuvěřitelně sofistikovaný proces, během kterého lesníci vypouštěli v přesně určeném pořadí do kanálu vodu ze zásobních nádrží. Na plavení se podílel skoro každý obyvatel z okolí. Byl jsem tehdy s maminkou, která také dostala svůj úsek na kanálu a s bidlem v ruce zajišťovala hladký provoz dříví na něm,“ popisuje inženýr J. Flíček.

Hlavní inženýr Jiří Flíček je také autorem celé řady článků o historii Šumavy v našem časopise - například o zaniklých šumavských lesních drážkách.

Syn šumavského hajného však na střední škole málem zamířil mimo lesnickou branži.

„Na střední školu jsem šel na gymnázium v Prachaticích. Sice mě zajímala chemie, pro kterou mě nadchl pan profesor Pecháček, ale nakonec jsem se rozhodl pokračovat v otcově šlépějích a šel studovat Lesnickou fakultu do Brna,“ vzpomíná J. Flíček.

Po absolvování brněnské fakulty se vrátil k vojenským lesům na Šumavu, kde v roce 1979 nastoupil do Hodňova na Lesní správu Horní Planá, kde působil jako pěstební technik. V roce 1984 přešel na ředitelství do Horní Plané, kde byl vedoucím lesní výroby a od roku 1986 vedoucím výrobního útvaru, kde působí dodnes.

„V lesnictví mi nejvíce k srdci přirostla pěstební činnost, také myslivost, která byla pro mě srdeční záležitostí, potom fotografování a historie tohoto nádherného území, ve kterém žiji. Řada lidí si v dennodenním pracovním procesu ani neuvědomuje, jaké mají štěstí, že mají práci, která je jejich koníčkem. Pro mne to bylo vždy to nejdůležitější. A s tím mít kolem sebe lidi, kterým můžete dát prostor, aby něco tvořili,“ říká Jiří Flíček.

S jistou dávkou melancholie hlavní inženýr divize v Horní Plané popisuje, jak se Šumava za desetiletí jeho života změnila. „Svět se mění, to je normální vývoj a nemá smysl se tím zabývat. Ale lhal bych, kdybych řekl, že se mi nestýská po té zádumčivé klostermannovské Šumavě. Tehdy jste v příhraničních lesích nepotkal často živáčka, to vše se po roce 1989 razantně změnilo,“ popisuje inženýr Flíček. Za největší zlom v šumavském

lesnictví pak označuje orkán Kyrill, který region zasáhl před deseti lety.

„To byla katastrofa, která pro nás znamenala zlom ve způsobu práce i nahližení na les. Byla to největší lesnická katastrofa, kterou jsme zde zažili, a vyvolala v lesnictví malou revoluci. Takové události lidi stmelí a oprostí je od uvažování o všech zbytečnostech. Věci, které dříve trvaly měsíce a byly komplikované, najednou šly hned a jednoduše, ať to bylo budování nových cest, či jiné činnosti. Hlavním cílem bylo rychle zpracovat polomy a zamezit přemnožení kůrovců, jak se již v minulosti stalo, a to při velké kalamitě v r. 1870,“ tvrdí.

V důchodu se chce inženýr Flíček zaměřit na dalšího svého velkého koníčka, a tím je včelaření. Chce se věnovat dál fotografování a historii

svého milovaného regionu, ať už se jedná o drobné památky v krajině, jako jsou křížky či kapličky. „Každá taková drobná stavba, každá pamětní deska nebo nápis na kameni u cesty nese sebou příběhy lidí, kteří zde žili, nějakou událost, která jejich život změnila. Kontinuita historie se zde na desetiletí přerušila odsunem Němců a dnes ji pracně objevujeme,“ argumentuje Jiří Flíček a ukazuje složky s fotkami památek a dokumentací, na které se chce zaměřit.

I proto asi není potřeba se obávat, že šumavský patriot zmizí ze života divize v Horní Plané jako pára nad hrncem. Jeho odchodem do penze navíc cesta rodu Flíčků u vojenských lesů s druhou generací nekončí - syn Jiří je totiž divizním lesním pedagogem.

Lhal bych, kdybych řekl, že se mi nestýská po té zádumčivé klostermannovské Šumavě...

Jako dítě Jiří Flíček zažil poslední plavení dříví na Schwarzenberském kanálu.

RYBÁŘI HLASÍ DOBRÉ ÚLOVKY

Z třinácti podzimních výlovů rybníků u VLS lákaly veřejnost především dva - tradiční sváteční výlov na Boleticku se letos opět uskutečnil na Dolanském, v Brdech pak měl veřejnou premiéru po vzniku CHKO Dolejší Padrťský rybník.

Zima a silící vítr, který se hnal přes hladinu vypuštěného horského rybníku nedaleko Boletic na Českokrumlovsku, nezabránil stovkám lidí, aby se v sobotu 28. října přišly podívat na již tradiční sváteční výlov pořádaný divizí VLS v Horní Plané. Již od sedmi hodin ráno, kdy rybáři VLS začali poprvé zatahovat, proudili k Dolanskému rybníku.

Vedle prodeje čerstvých kaprů, amurů a štik přímo z výlovu zde pro ně byly připraveny rybí speciality a další pochutiny, na děti pak čekala

v kádi ukázka živých ryb, lovení dřevěných kaprů v kádi na udici a samozřejmě také lesní pedagogika.

Kvůli chladnému a větrnému počasí, které na Šumavě panovalo již před nedělním orkánem, se na hrázi většína hostů nezdržela dlouho, k rybníku však doráželi průběžně po desítkách celý den autem, pěšky i na kole a potvrdili tak, že pravidelný sváteční výlov v den založení republiky, který pořádá již třetím rokem divize VLS Horní Planá, se na Českokrumlovsku stává tradicí. Letos rybník nedaleko

Boletic vydal dobrý úlovek - 11 tun kaprů, amurů a štik.

Výlov pro veřejnost státní podnik na Šumavě střídavě pořádá na dvou rybnících - Dolanském a Olšině. Stejný scénář má ostatně i výlov na Padrťských rybnících v bývalém vojenském újezdu Brdy, který se veřejnosti otevřel po jeho zrušení v roce 2016. Letos tak mohly stovky lidí dorazit poprvé na výlov toho menšího - Dolejšího Padrťského rybníka.

„Výlov Padrťských rybníků je u Vojenských lesů a statků svátkem, rybářská událost má v kulisách brdské přírody nenapodobitelnou atmosféru, letos to byl premiérový veřejný výlov Dolejšího Padrťského rybníku po desítkách let,“ uvedl ředitel VLS Josef Vojáček.

Výsledek výlovu nakonec předčil optimistické prognózy. Rybáři očekávali, že rybník vydá během dvou dnů okolo 35 tun ryb, nakonec úlovek přesáhl 40 tun. Dominoval kapr, ale na sádky z něj putovali také amuři, candáti, štiky, líny a plotice.

ŘÍJNOVÝ MARATON AKCÍ PRO DĚTI V RALSKU I NA BRDECH

Celkem 130 dětí na pěti akcích z okolí severočeského Ralska absolvovalo ve dvou říjnových týdnech programy s lesními pedagogy z Mimoně Janem Kobrem a Evou Zikmundovou. Napilno měla druhý měsíc nového školního roku také brdská lesní pedagožka Petra Večeřová. Na sedmi akcích prezentovala práci lesníků a myslivců VLS bezmála třem stovkám dětí z příbramské základní školy.

V Ralsku ve středu 11. října nejdříve Honza Kobr s Evou Zikmundovou navštívili mateřskou školu Letná v Mimoně. Na školní zahradě třicítka dětí absolvovala program o barvách podzimu, myslivosti, ale seznámily se také s pomůckami dřevorubce. Vyzkoušely si také chůzi na chůdách.

O den později se oba lesní pedagogové z Mimoně vydali na naučnou stezku Jeřáb, vedoucí Hradčanskými stěnami, s padesátkou předškoláků z mateřinky Duha v Mladé Boleslavi. Program plný lesnictví, myslivosti, stopování zvěře a pohybových aktivit jim pomohli zorganizovat také Luboš Zelinka s Michalem Šmídem.

Třináct dětí ze základky v Kuřívodě pak společně s Honzou Kobrem a Evou Zikmundovou 17. října natáčelo šot o lesní pedagogice v Ralsku, který bude součástí televizního dokumentu o Lesnickém parku Bezděz.

Děti ze školky Letná v Mimoně se pak podruhé během října s lesníky VLS setkaly v lese nad koupalištěm. S Honzou skládaly mandalu s přírodnin, povídaly si o lesních škůdcích, a naučily se rozeznávat jehličnany a listnáče.

Na školní zahradě další mimoškové mateřinky pak s dvojicí lesních pedagogů předvedl předškolákům 19. října živého výra Patrik Kašpárek. Společně s ním a Honzou děti prozkoumaly také kožešiny zvěře, shozy a užily si také chůdy.

Sedm zastavení příbramských dětí na Brdech

V Brdech se zatím u Petry Večeřové střídal jeden turnus školáků z příbramské Základní školy 28. října za

druhým. S jejich odbavení brdské lesní pedagožce pomáhala adjunktka Gabriela Štefllová a dalšími lesníci z hořovické divize.

3. října nejdříve dorazilo do Obecnice sedmatřicet druháků. Počasí jim moc nepřálo, program s dětmi lesníci zahajovali za silné průtrže a doufali, že déšť ustane. Neustal, a tak Petra stačila školákům u borové kultury vysvětlit, o jaké stromy se jedná, jak se do Brd dostaly a jak se o ně hajní starají. Program musela ukončit předčasně, protože děti byly řádně promočené. Odcházely s poznáním, že hajní jsou v lese za každého počasí.

Jedenapadesát příbramských prváků pak navázalo na své starší spolužáky ze školy o dva dny později u Padrťských rybníků. Nejdříve nad hladinou zahlédli kroužícího orla mořského, povídali si o místní fauně a po svačině načerpali znalosti o lesnictví u oplocenky, ale i o lesní zvěři.

Pátáci do Brd vyrazili o týden později z Obecnice. Čekal je zde program o borových kulturách, o oplocenkách i srncích zvěři.

Čtvrtáci s prvňáky se na dalším turnusu s brdskou lesní pedagožkou opět věnovali informacím o borové kultuře

i dalších jehličnanech, oplocenkách, srncích i jelení zvěři, prohlídkou shozy i povídáním o jelení zvěři.

Obdobný program pak absolvovali v úterý 17. října také sedmáci, kteří dorazili k Padrťským rybníkům. Dozvěděli se také vše o okolí rybníků a také něco o CHKO Brdy, o práci lesníků, a vyzkoušeli si jejich nástroje.

Další turnus sedmáků, kteří navštívili brdské lesníky o týden později na Padrťských s o rok staršími spolužáky, měl na programu obdobná témata. Ten však s ohledem na chladné počasí Petra prokládala pohybovými aktivitami pro zahřátí.

Poslední várka osmáků ze ZŠ 28. října v Příbrami pak k Padrťským rybníkům dorazila poslední říjnový den. Pro starší děti měli kolegové z hořovické divize přichystány již sofistikovanější informace o Padrťských rybnících a jejich obyvatelích i o nově

vzniklé CHKO Brdy. Ukázali si stromy poškozené zvěří, dostalo se jim informací o výchovných zásadách a zahráli si také pohybové hry. Ještě než se rozloučili stejně jako jejich spolužáci v předchozích turnusech s brdskými lesníky pozdravem „Lesu zdar!“ prozkoumali také porostní mapy.

NÁVŠTĚVA LESNÍKA V MŠ STAMĚŘICE

zasazené pasece. Vydaly se také na noční čekanou, stopovačku a poznávačku lesních obyvatel, ale také společnými silami seřazovaly práce nutné ke zdárné výchově dospělého stromu a poté hledaly využití dřeva pro lidskou společnost. Dvouhodinový program byla vlastně příjemná spolupráce, kdy děti samy řídily běh událostí a rozhodovaly, co je v lese správně a co ne," popsala Romana Klevarová.

A protože se děti skvěle bavily, a vše, co si mohly pouze představit v učebně mateřské školky, chtějí vidět na vlastní oči, přijaly pozvání na návštěvu lesa. Staměřické děti tedy přivítají lesní pedagogové opět v červnu příštího roku a tentokrát už i s živým loveckým psem.

Poslední říjnové úterý strávily tři desítky dětí z mateřské školky ve Staměřicích ve společnosti lesní pedagožky Romany Klevarové a plyšového loveckého psa Dana. Ti jim prostřednictvím vyprávění

o lesníkovi Kubovi a myslivci Pepovi přiblížili práci v lese a péči o zvěř.

„Děti nadšeně pomáhaly zahánět zatoulaná zvířátka zpátky na dvorek, pilně hledaly příčinu škod na nově

DĚTI V NOVÉ PECI MAJÍ SVOJE JESLIČKY PRO ZVĚŘ

Děti z mateřské školky v Nové Peci se mohou od listopadu pochlubit jesličkami na krmení srnčí zvěře.

„Při jedné výuce lesní pedagogiky se paní učitelky zmínily, že se na louku za školkou chodí pást srnčí. Vznikl nápad a od nápadu bylo kousek k realizaci - nechali jsme dětem udělat malý krmelec - jesličky, kam děti mohou nosit seno a další dobroty, které má srnčí zvěř ráda," vysvětlil genezi celého příběhu lesní pedagog šumavské divize VLS Jiří Flíček.

Při instalaci krmelce se pak děti dozvěděly, jak srnčí zvěř žije, čím se živí, kdy se rodí malá srnčátka a jak se o ně jejich maminka stará. Zjistily také, jak se jednotliví členové srnčí rodinky jmenují i jak se chystají na zimu.

A protože děti mají rády překvapení, tentokrát si s nimi Jirka Flíček zahrál

v předstihu na Ježíška. K ozdobení stromečku přitom použily reklamní klíčenky VLS.

„Doufáme, že názornou ukázkou spojenou s výchovou k lásce ke

zvířátkům a celé přírodě se nám podaří děti dostat od počítačů a bude je víc zajímat prostředí, ve kterém žijí," dodal lesní pedagog VLS z Horní Plané.

ZEMŘEL BÝVALÝ ŘEDITEL STANISLAV BIZOŇ

V úterý 24. října zesnul bývalý ředitel Vojenských lesů a statků generálmajor Ing. Stanislav BIZOŇ. Osobnost, která stála v čele státního podniku v letech 1986 až 1992, odešla v 79 letech. V souvislosti s touto tragickou událostí publikujeme archivní rozhovor, který s generálem Bizoněm vedl Roman Vohradský.

Jak jste začínal u VLS?

V roce 1965 jsem ukončil jednoroční vojenskou základní službu v hodnosti ppor. ČSLA a mohl jsem se rozhodnout, zda se vrátím na své působiště na státní statek Chocovice ležící v okrese Cheb, kam jsem nastoupil na umístěnkou po absolvování agronomické fakulty Vysoké zemědělské školy v Praze a nebo zvolím jiné působiště. Tehdy platný zákoník práce mi to umožňoval. Shodou okolností otec mé manželky tehdy pracoval na lesní správě Klášterec ve funkci ekonomy správy a při nějaké příležitosti se zmínil o tom, že končím vojnu a jsem k dispozici v případě zájmu ze strany VLS Velichov. Díky tomu došlo k navázání kontaktu mezi mnou a podnikem a nový pracovní poměr byl na světě. V šedesátých letech trval stále značný nedostatek kvalifikovaných pracovníků jak v lesnictví tak v zemědělské činnosti a zejména v pohraničních oblastech. No a tím začala moje služba u VLS.

Byla to spíše náhoda, že jste se ocitl v lesnictví, nebo jste měl jasno od mládí?

Nastoupil jsem na Zemědělskou správu Albeřice se sídlem v Holeticích do funkce samostatného

technika – mechanizátora s měsíčním platem 1 800 Kč – brutto. Mé vzdělání je zemědělské, což nebylo na závalu ve vztahu k fungování a poslání VLS, kde zemědělská činnost byla objemově (u některých podniků zejména) srovnatelná s činností lesnickou a tudíž i vzdělání THP zaměstnanců bylo obojího směru.

Vaše kořeny jsou zapuštěny na Slovensku, sledujte i dění ve slovenských Vojenských lesích a majetcích?

Pravdu máte co se týká mých kořenů. Jsem skutečně slovenské národnosti. Osud tomu chtěl (spíše nutnost), že jsem ve své rodné chudičské, podhorské víscce absolvoval jen první třídu obecné školy a pak už jsem se tam vyskytoval v dospělosti u příležitosti návštěv příbuzných. Rodiče po válce hledali zaměstnání a našli ho v Čechách v okrese Žatec na státním statku Libočany a okolnosti způsobily, že jsme tam jako rodina našli svůj druhý domov. Co se týká dění na slovenských VLS? Z mé strany, nyní vzhledem k informacím které mám, je velmi omezené. Došlo samozřejmě k výměně řídicích kádrů (i když o hodně později než v Česku) hlavně ředitelů a ti noví mají dost starostí v práci. Jinak na dobu, kdy jsme fungovali federálně rád vzpomínám. Sám jsem rovněž jako ředitel VLM Kežmarok fungoval v letech 1981-1984. Rád na to období vzpomínám a věřím, že i moji spolupracovníci jak na podniku tak i na správách.

Podnik jste vedl přes přelomový rok 1989. Byl pro VLS, případně i pro Vás, rok 1989 v něčem skutečně přelomový?

Ve funkci generálního ředitele VLS jsem působil v letech 1986 – 1992. Těžko mohu sám hodnotit kvalitu své práce. Snad jenom připomenou, že jsem pro výkon této zodpovědné funkce měl příslušnou kvalifikaci (prošel jsem všemi funkcemi od samostatného zootechnika až po náměstka generálního ředitele) a snad i vhodný věk a tím i zkušenosti, i když těch není nikdy dost. Nepamatuji si rok, kdybychom jako VLS nesplnily plánované úkoly a to jak v technických jednotkách, tak v ekonomických ukazatelích. To myslím také svědčí o tom,

že úroveň řízení se mým nástupem nezhoršila a ministerstvo národní obrany nemělo důvod ke kritice, spíše naopak.

Samotný rok 1989 se v některých oblastech, nebo směrech, dotkl také VLS, i když bych neřekl, že nějak přelomově. Vyskytly se tendence ze strany některých lidí, nebo řekněme i funkcionářů, k osamostatnění podniku (Prahu nepotřebujeme, stačíme si sami). Po trpělivém vysvětlování nakonec uznali, že síla je v kolektivu. Ze strany některých politiků, ale i nových pracovníků ministerstva obrany, byly vyvíjeny tlaky o likvidaci VLS jako státního podniku. Opět jsme trpělivě vysvětlovali, že každý jiný typ hospodářské organizace (akciová společnost, společnost s ručením omezeným atd.) by nemohl respektovat prioritu vojenského výcviku a že z toho důvodu už v první republice vznikla organizace Vojenské lesní podniky, státní podnik. To snad zapůsobilo a v současné době tyto problémy už asi neexistují. Vyskytla se i celá řada méně významných snah o změnu, o těch se ale zmiňovat nebudu.

Vás ale asi zajímá jak se rok 1989 dotkl mé osoby. Tak tedy otevřeně. Až do roku 1992 jsem nebyl nikým příliš obtěžován. Až s nástupem pana ministra Baudyš se situace změnila a to velmi prudce. Nevím zda-li jeho zásluhou, ale šéf je šéf a tudíž zodpovídá. Někdy v červnu v roce 1992 mě upozornili moji spolupracovníci, že v Hospodářských novinách je vypsáno výběrové řízení na funkci generálního ředitele VLS. Nebyla to chyba tisku, byl to fakt. Nedůstojné na tom bylo zejména to, že se mnou na toto téma nepromluvil ani slovo, na což aby mi vysvětlil důvody tohoto jednání. Nechci se tím dále zabývat, vzal jsem tento fakt na vědomí a začal si hledat zaměstnání. Do odchodu do důchodu jsem jich vystřídal asi 5. Chtěl bych na závěr tohoto odstavce zdůraznit, že to vůbec nezměnilo můj vztah k VLS a že si nesmírně vážím každého dne služby pro tuto organizaci.

Měl jste nějaký svůj vlastní přístup k zaměstnancům? Myslíte si, že jste byl přísný?

Každý vedoucí pracovník má určitý osobitý způsob a přístup

k zaměstnancům. Určitě i já nebyl výjimkou. Lépe by o tom mohli hovořit lidé, kteří se mnou spolupracovali. Hned úvodem chci zdůraznit, že jsem vždy upřednostňoval demokratické metody, slušné a ohleduplné jednání a velmi nerad jsem kohokoliv a jakkoliv trestal. Výhoda byla v tom, že jsem nemusel. Nesmírně jsem si vážil výsledků takových jednání, zabrala více času, ale byla velmi efektivní. Musím doplnit, že tento způsob jednání je velmi blízký mé povaze a proto mi nečinil žádné potíže. Přísný ve smyslu arogantní jsem nikdy nebyl, náročný to ano.

Závěrem k tomuto. Povahu mám po rodičích, to sice není moje zásluha, ale o správnosti mého způsobu jednání mě utvrdil můj předchůdce ve funkci, dlouholetý a velmi úspěšný generální ředitel VLS gen.maj. Václav Růžička. Za celou dobu naší spolupráce jsem jej neslyšel zvednout hlas, všechny problémy řešil demokratickou, velmi lidskou cestou a pokud to jen trochu šlo, samozřejmě i s úsměvem na rtech. Velmi schopný šéf, vzácný to člověk, do konce svého života si jej nepřestanu vážit.

Máte a měl jste nějaké koníčky, při kterých jste se odreagoval?

I já, jako většina lidí, mám své zájmy nebo koníčky. Patří mezi ně třeba myslivost. I v současné době jsem členem mysliveckého sdružení Velká Černoc, která má třináct členů, našťastí slušných lidí. Jsme dobrá parta, která se myslím vzorně stará o zvěř a co je hlavní – lidské vztahy mezi členy jsou na žádoucí úrovni. Srovnání s myslivostí u VLS však není možné vzhledem k podmínkám ve kterých se realizuje. Mám rád hudbu a zpěv. V třiašedesáti letech jsem se přihlásil do hudební školy v Lounech a učím se hře na akordeon, tím jsem si splnil svůj dávný dětský sen. Také občas drnkám na kytaru. S jedním kolegou pořádáme v místní hospodě jednou měsíčně hudební večery, dle získaných ohlasů mají tyto večery docela úspěch. Za samozřejmé považuji mít radost z dobré knihy nebo práci na zahrádce, drobné opravy na autě či domě.

Shrnuto. Ani jako důchodce se vůbec nenudím, mám pořád dost práce

a povinností. Málem bych zapomněl. Byl jsem zvolen za jednoho ze zastupitelů obecního úřadu v Hřivicích. I to sice zabírá nějaký čas, ale dělám to rád.

Sledujete stále zpovzdálí dění v podniku?

Stále mne zajímá fungování VLS, i když dnes je situace úplně jiná. Přesto to základní poslání zůstává a já mám radost z úspěchů mé bývalé firmy. Velmi rád se zúčastňuji různých akcí pořádaných VLS, zejména se těším na známé, se kterými jsem pracoval, i když už je velmi patrný nástup nové generace, ale tak to už v životě chodí.

Myslíte si, že je třeba v lesnictví něco zásadně měnit - nebo v nahlížení politiků a veřejnosti na lesnictví?

Co přát našemu lesnictví? Nechtě k problémům této důležité činnosti hovoří jen odborníci, kteří jsou

schopni kvalifikovaně a objektivně, bez ohledu na členství k té které straně posoudit problém a navrhnout řešení. Bránit se snažím o rozprodání státních lesů soukromým osobám nebo společností. Považujeme tento proces za ukončený. Lesy české republiky jsou přes všechny problémy schopny zabezpečit řádnou péči o les. Jinými slovy, podle mne není nutné v lesnictví něco zásadně měnit. Zdokonalovat, vylepšovat to ano, ale to je projev normálního vývoje.

Vojenské lesy a statky ČR, s. p. letos existují již 80 let. Co by jste jeho pracovníkům vzkázal a co by jste podniku k výročí popřál?

Chtěl bych při této příležitosti a touto formou poděkovat za pozvání, kterých se mě i mé ženě dostává na již vzpomínané akce. Je to velmi milá pozornost, které si oba moc vážíme. Poslední akcí, které jsme se zúčastnili byla oslava 80. letého výročí vzniku VLS. Chtěl bych velmi poděkovat

vedení VLS za pozvání. Oslava byla skutečně velkorysá, všem se kterými jsem hovořil se velmi líbila a shodovali se v názoru, že si ji pracovníci VLS rozhodně zaslouží. Sluší se při takové příležitosti něco oslavenci přát. Co nejvíce radosti z vykonané práce, maximální pochopení ze strany nadřízených orgánů, co nejméně reorganizací, vážít si osvědčených metod práce a obětavé práce lidí. 20 let uteče jako voda. Aby bylo i při 100 výročí co slavit, čím se pochlubit a být hrdý na to, že jsem zaměstnancem VLS.

Závěrem: u VLS jsem pracoval 28 let, jsem hrdý na to, že jsem měl to štěstí v tomto kolektivu žít a pracovat. Děkuji všem pracovníkům za pochopení a jejich poctivou práci.

Děkuji za rozhovor a přeji Vám do dalších let především pevné zdraví.

Ing. Roman Vohradský,
ředitel divize VLS Mimoň

TUPPAU, ZANIKLÉ SRDCE DOUPOVSKÝCH HOR

Město Doupov, německy Duppau či Tuppau, leželo v samém srdci dnešního vojenského újezdu Hradiště. Ještě počátkem 19. století a za první republiky zde žilo na šestnáct stovek obyvatel v bezmála třech stovkách domů. Z mapy Karlovarska zmizelo po roce 1953, byť ještě v 60. letech se v jeho chátrajících ulicích točily dva filmy.

V mírném svahu u soutoku Liboce s Lučným potokem leželo městečko, které dalo jméno Doupovským horám a jehož existenci dnes vedle cedule a značky na mapě připomínají především lipová stromořadí. Do Kadaně to bylo odtud 16 kilometrů. Po výstavním náměstí, zámku, několika kostelech, velké školské budově gymnázia i několika kostelech či sídle okresního soudu byste zde pátrali marně.

Obec podle nejstarších zmínek vznikla v 11. století, v 13. století pak je její existence v dochovaných písemnostech spojována s rodem Doupovců z Doupova (Benessius de Tuppowe),

kteří v blízkosti své tvrze vybudovali městečko. Obživa městečka tehdy stála na blízkosti důležitých obchodních cest, které vedly Poohřím. Česká větev rodu Doupovců ve 14. století džela a ovládala na Karlovarsku velkou část území, které je dnes ve správě VLS. Patřily jim Žlutice, Libědice, Valeč, Okounov a právě Doupov. Ten byl právě ve 14. století vypleněn během husitských válek křížáky takovým způsobem, že málem zmizel z mapy. Obec se z husitské anabáze vzpamatovala plně až počátkem 16. století, kdy byla opět povýšena na město. V průběhu let ovládli Doupov nejdříve Žďárští ze Žďáru a po nich

Šlikové. V jejich éře, kolem 16. století zažilo město největší rozmach. Obec byla masově dosídlena německým obyvatelstvem, původní tvrz byla přestavěna na renesanční zámek a vyrostly zde dvě školy - katolická a luteránská.

Roku 1850 se stal Doupov soudním okresem, než byla postavena budova soudu na náměstí, byl soud i byt soudce na zámku, kde bylo také vězení. V té době byl Doupov znám na Karlovarsku především jako vyhlášené soukenické město - podnikalo zde na osm desítek soukeníků a vedle nich zde bylo koncem 18. století

14 plátenických mistrů se 13 pomocníky, 11 koželuhů, řada ševcovských mistrů a další řemeslníci a obchodníci.

V 19. století stála na okraji města cihelna a manufaktura na pletení punčoch. Za první republiky se město pyšnilo již poštou, spořitelnou a záložnou, četnickou stanicí, na návštěvníky zde čekaly dva hotely. Vzdělávání v Doupově zajišťovala čtyřtřídková, arcibiskupské gymnázium a obuvnická pokračovací škola, která sídlila v zaniklém klášteře. O gastronomické využití se pak starala dvojice vináren, 6 restaurací a pět cukráren. Na hospodaření v okolních lesích byl navázán provoz parní pily a následná výroba šindelů a beden.

Děni v obci uprostřed Doupovských hor tehdy již udávalo tón německé obyvatelstvo. Podle sčítání lidu z roku 1930 tehdy vedle šestnácti stovek místních Němců žilo 22 jiných cizinců a jen 18 Čechů. Přesto v místní škole byla v roce 1926 otevřena také jedna třída české školy.

Doupov až do svého zániku i přes řadu prosperujících činností nikdy neměl například vodovod, na elektrické vedení z Kadaně se obec připojila až v 20. letech minulého století. Zato si městečko zachovalo malebný středověký ráz.

Náměstí dominoval rokokový kostel Nanebevzetí Panny Marie, stojící na jeho horním konci. Nad ním pak stál čtyřkřídlý zámek s věží, jehož poslední podoba pocházela z přestavby v roce 1723. K zámeckému areálu přiléhala velká zahrada, ovocný sad a lesní školky. Z rybníčku v zámeckém parku byla zásobována kašna na náměstí. Západní straně náměstí, které vzniklo z historického tržiště, pak dominovala budova radnice, Na jihovýchodním okraji města byla velká budova gymnázia s kostelem svaté Alžběty. Obří honosná sakrální stavba byla schopna pojmout až 3000 věřících.

Zdejší gymnázium fungovalo s menšími přestávkami až do konce 2. světové války, pak začalo upadat. Po roce 1945 bylo německé obyvatelstvo, které zde tvořilo naprostou většinu, odsunuto a přišli noví obyvatelé.

Avšak ne na dlouho, město bylo začleněno do Vojenského výcvikového prostoru Hradiště a do května 1954 bylo vysídleno.

Ještě v 60. letech v jeho chátrajících ulicích vznikly dva celovečerní filmy. V roce 1964 se zde natáčel povídkový film Pět hříšníků s hvězdným obsazením v hlavních rolích (Rudolf Hrušínský, Josef Kemr, Václav Lohniský, Jan Skopeček a Ilja Racek). O dva roky později umírající město

posloužilo jako kulisa sci-fi snímku Konec srpna v hotelu Ozon, který líčí chmurnou postkatastrofickou vizi života po jaderné válce, v níž člověk klesá na úroveň zvířete a postupně ztrácí své lidství.

Po šesti desítkách let, kdy život v obci utichl, připomínají dnes Doupov jen zbytky lipové aleje bývalého náměstí, několik schodů, které vedly ke klášterní kapli, cypřiše na bývalém hřbitově a zbytky zdí.

ŠPILBERK HOSTIL TY NEJLEPŠÍ

Tradiční ceremoniál, avšak opět v nových nevšedních kulisách. Po cestě parníkem po Vltavě, loňském středověkém dni v Dětenicích, proběhlo tradiční poděkování nejlepším zaměstnancům Vojenských lesů a statků letos nad moravskou metropolí - na královském hradě Špilberk.

Brněnská dominanta a s ní i sám král Přemysl Otakar II. se svou chotí Kunhutou, původem z Uher přivítali vybrané zaměstnance vojenských lesů ve čtvrtek 26. října dopoledne. A s nimi samozřejmě také ředitele VLS Josefa Vojáčka a zástupce odborových organizací.

Ti všichni sem dorazili, aby vybraným kolegům předali ocenění za to, že se významně zasloužili o prosperitu VLS ČR. Dějištěm ceremoniálu se stal historický sál hradu z poloviny 13. století, který nad Brnem nechal vystavět Přemysl Otakar II. Přivítal je zde Josef Vojáček, který následně jedenadvaceti kolegům (či jejich zástupcům v případě, že se slavnostního aktu nemohli zúčastnit) ze všech organizačních složek napříč státním podnikem předal ocenění společně s předsedkyní odborů Zuzanou Fojtíkovou. Poblahopřát těm nejlepším

z VLS a připít jim na zdraví následně dorazil v doprovodu hradní stráže také český panovník.

Oceněných letos bylo jedenadvacet. Oproti tradiční dvojici za organizační složku převzala plaketu z rukou ředitele VLS hned trojice kolegů z **Horní Plané**.

Prvním z nich byl pan **Miroslav Pokorný**, lesní z LS Chvalšiny, který napřesrok oslaví 40. pracovní výročí u VLS. Velký milovník přírody, který se vedle myslivosti věnuje také ornitologii a sbírá motýly.

S ním byl oceněn řidič odvozu dřeva **Václav Preněk**, který u VLS začínal v roce 1975 jako opravář a závozník. Třetím hostem ze Šumavy se pak stal lesní **Petr Capúrka**. Na Špilberk jej „přivedla“ dlouhodobá vzorná péče o lesnický úsek, který byl před deseti

lety zpusťšen orkáem Kyrill. Zapálený chovatel plemene jagteriéra se rád věnuje i ve volném čase myslivosti.

Z Brd do moravské metropole dorazil z LS Nouzov pan **Vladimír Mašek**, lesní dělník a traktorista, který ke státnímu podniku nastoupil v roce 1973. Pan Vladimír ocenění převzal před svým odchodem na zaslouženou penzi, kam nastoupil v listopadu.

Květiny s oceněním měl ředitel Vojáček připraveny také pro paní **Lenku Bláhovou**, lesní dělnici z nepomucké lesní správy, dámu, kterou její kolegové v Brdech znají jako poctivého a pracovitého člověka s veselou povahou, který nezkaží žádnou recesi.

Za karlovarskou divizi poděkování čekalo na paní **Marietu Winklerovou** a **Františka Wolfa**. Lesní dělnici na klášterecké správě cení kolegové jako velkou oporu při plnění pěstebních úkolů i velkého znalce svěřených lesních celků s dokonalým přehledem o jejich stavu. Nadlesního z LS Dolní Lomnice pak všichni znají jako muže, který od roku 1988 na karlovarské divizi vyzkoušel sedmero řemesel. Skautský vedoucí, dlouholetý bezpříspěvkový dárcce krve, modelář a fanoušek sci-fi a fantasy literatury je v kolektivu oblíben mimo jiné i pro své specifické průpovědky.

Drahomíra Vaculíková nastoupila k VLS v roce 1991. Jako lesní dělnice v pěstební činnosti se na Lipníku nad Bečvou podílí na zalesnění vykácených ploch této kalamitami těžce zkoušené přírodní lokality. Ceněna je pro svůj zodpovědný a pečlivý přístup k pracovním úkolům, který je často vzorem pro ostatní

zaměstnance. Koníčkem je práce také pro jejího kolegu **Antonína Janíčka**, který pracuje jako zámečnický u Správy služeb Lipník nad Bečvou. Všemi je ceněn pro svou ochotu a vstřícnost, jež jsou v kombinaci s kouzly, která dokáže se železem, pro státní podnik velkým přínosem.

Pracovitost, obětavost, svědomitost a nadšení ředitel Vojáček ocenil také u traktoristy - operátora **Radka Koutného** ze zemědělské správy Heroltovice, kde se podílí i na odchovu skotu. Jeho kolega ze zemědělské divize **Jaroslav Kepl** je pak v Bražci ceněn pro znalost nejosfistikovanějších traktorů i dokonalý přehled všech obhospodařovaných ploch. Nadšený rybař a vrchní lovcí v odchytu mývala severního u VLS pracuje od roku 1999.

Z Plumlova pak letos ocenění převzala dlouholetá „pravá ruka“ vedení naší divize na Vyškovsku **Marie Cetkovská**. Jako korespondentka a později jako sekretářka zde pracuje 43 let a letos oslaví šedesát let. Stejně životní výročí letos ostatně slavil i její divizní kolega lesní **Hynek Plný**. Muž, který je chodícím dokladem tvrzení, že nikdy není pozdě na změnu, 16 let pracoval jako elektromontér, než podlehl vábení lesa a dálkově vystudoval lesnickou školu. Za dvě desítky let u VLS zanechal výraznou stopu u LS Žárovice především zvýšením bukových nárostů a také vícefázovými clonnými sečemi za pomoci do té doby málo používaných lanovkových technologií, které prosadil i přes počáteční nepochopení ze strany vedení.

Paní **Zdena Holounová** z divizního ředitelství v Mimoně pak byla oceněna především pro svou pečlivost a důslednost v pracovním výkonu, tedy přesně pro ty vlastnosti, které by každá mzdová účetní měla mít. Dáma, která u podniku pracuje od jara 1988, je kolegy navíc ceněna pro svou milou a klidnou povahu. **Jiří Bárta** z lesní správy v Hamru je zase symbolem zarputilosti dřevorubců z Ralska. Lesní mechanizátor u podniku pracuje 17 let, převážně na terénně nejobtížnějších úsecích hory Ralsko. Loňský pracovní úraz s vážnými důsledky, kdy na něj spadla větev při těžbě buku, ho vyřadil z pracovního procesu téměř na celý rok. S nepřízní osudu se však ralský dřevorubec popral a dnes je již opět posilou týmu.

Ze správy lesních školek převzala poděkování od vedení státního podniku za dlouholetou svědomitou a kvalitní práci také lesní dělnice ze střediska Osina **Jana Petrželová** - dáma, která plní již po čtvrt století u VLS úkoly, které jsou spojeny s fyzicky náročnou prací často v nepříznivých klimatických podmínkách. Vzorem pro další zaměstnance je také její kolegyně ze střediska Nová Pec **Danuše Kraftová**. Vloni oslavila 60 let, z nichž plných třiatřicet strávila prací pro VLS, ani věkem a odpracovanými desetiletími u ní však nevymizel zájem s aktivním přístupem ke svěřeným úkolům.

Oldřich Kořínek ze SOS 62 Boletice je služebně nejstarším vedoucím „strážácké“ správy u VLS. Ocenění

převzal za svou schopnost plnit samostatně složité úkoly a reagovat bleskově na svěřené rozkazy. Boletická správa pod jeho vedením navíc dosahuje vynikajících ekonomických výsledků.

Také vedoucí SOS Libavá **Michal Velen** za pět let ve funkci svědomitě řešil nejširší spektrum pracovních úkolů, navíc na základě požadavků resortu obrany na velkém prostoru od severní Moravy až po Zlínský kraj. Vedle práce v divizi ostrahy a služeb navíc vzorně plní také svěřené úkoly v oblasti výkonu myslivosti, která je jeho velkým koníčkem.

Bezchybný chod přípravy staveb, ale také oprav a údržby nemovitostí VLS pak byly důvodem, proč byl na ocenění nominován za ředitelství státního podniku pan **David Sanetrník**. Kolegu, jemuž je práce bez nadsázky koníčkem, můžete navíc v létě spatřit také na Olšině, jak na soustředění trénuje malé sportovní kanoisty z oddílu Sokol Štěpánov.

Poslední oceněnou kolegyní se pak stala projektová manažerka VLS **Vladka Špičková**. Autorku úspěšných projektů, které využívají k financování prostředky z evropských strukturálních fondů, znají kolegové především jako aktivní, věčně pozitivně naladěnou dámu, která je vždy ochotna pomoci. Na Špilberk jí však zabránila dorazit radostná povinnost, kterou je péče o nedávno narozeného syna Toníčka.

NAD OHŘÍ VYROSTLA REPLIKA MATTONIHO ALTÁNU

Po lesní kapli a rozhledně Bučina je „Jindřichovo sedátko“ další památkou, kterou lesníci z Doupovských hor u Kyselky obnovili jako vzpomínku na éru největšího rozkvětu této lázeňské destinace za slavného podnikatele Heinricha Mattoniho.

Existenci otevřeného dřevěného altánku v romantickém švýcarském architektonickém stylu nad lázeňským areálem u řeky Ohře dlouhá desetiletí připomínala jen polorozpadlá kamenná podezdívka. Upravené odpočívadlo nazvané Jindřichovo sedátko (Heinrich-sitz) zde vyrostlo kolem roku 1880 a bylo pojmenováno podle slavného vlastníka a budovatele lázně Heinricha Mattoniho. Z vyhlídky se otevřel výhled na druhý břeh Ohře s lázeňským parkem a také na sídlo majitelovy rodiny – Mattoniho vilu.

Altán měl podle dobové dokumentace dva vchody ve směru cesty vinoucí se svahem, a byl otevřený a průchozí. Dřevěná konstrukce byla obohacena, tak jako v případě ostatních altánků a pavilonků, o dekorativní tesařské prvky štítů jednotlivých rizalitů s ozdobně vyřezávanými lištami i zábradlím.

„Stavba se nacházela v lokalitě, kterou vojenské lesy často využívají pro exkurze školních kolektivů v rámci programů lesní pedagogiky. Tedy pro edukativní výuku dětí o lese, lesnictví

a přírodě. Potřebovali jsme zde nějaké zázemí pro tyto aktivity, proto jsme pojali nápad postavit na místě Jindřichova sedátka repliku původní stavby,“ popisuje Milan Suk, ředitel karlovarské divize VLS, která spravuje Doupovské hory včetně lesů v okolí Kyselky.

Největší komplikací při realizaci stavby však byla skutečnost, že se do současnosti zachovala pouze kamenná podezdívka bez jediné části dřevostavby. Kamenné základy však plánovačům VLS daly základní představu o půdorysu altánku a díky vpadlinám pro osazení sloupků i o jeho tvaru a konstrukci. V archivech se nepodařilo nalézt žádnou dobovou projektovou dokumentaci ke stavbě, vydaly však několik dobových fotografií, podle kterých byla stavba nakonec obnovena. Do projektu VLS investovaly přes 600 tisíc korun.

„Získali jsme zázemí pro práci s dětmi z Karlovarska, ale hlavně jsme vrátili do krajiny kus historie - další drobnou památku, která zde stála

v době největšího rozmachu lokality. Chápeme to jako náš příspěvek ke snahám o obnovu lázní Kyselka,“ dodal ředitel Suk.

Výstavba repliky Jindřichova sedátka je během posledních let již třetí investicí karlovarských lesníků z VLS do obnovy „mattoniovské“ historie regionu. Před několika lety obdobným způsobem zrekonstruovali zchátralou lesní kapli nad Kyselkou. Stejně jako v případě altánu byla i tato stavba obnovena především díky archivní fotodokumentaci. Před rokem pak Vojenské lesy a statky veřejnosti předaly k užívání obnovenou stavbu Mattoniho rozhledny na vrchu Bučina nad Kyselkou. Kamenná vyhlídková věž, která měla pověst nejzachátralější rozhledny v Česku, návštěvníkům nabízí uchvatný výhled do údolí Ohře, na lázeňské městečko i do širšího okolí. Veřejnost zdařilou rekonstrukci ocenila letos v rámci soutěže o Stavbu Karlovarského kraje, v níž rozhledna na Bučině vyhrála internetové hlasování a získala také zvláštní cenu odborné poroty.

NOVÝ MULTIFUNKČNÍ ALTÁN PRO NÁVŠTĚVNÍKY OLŠINY

Ředitel VLS Josef Vojáček a ředitel šumavské divize Petr Král ve čtvrtek 2. listopadu slavnostně otevřeli multifunkční altán v rekreačním zařízení Olšina.

Dřevostavba v šumavském rekreačním areálu u nejvýše položeného chovného rybníku v Česku má sloužit návštěvníkům jako posezení během běžného provozu, ale i k pořádání společenských, konferenčních a sportovních akcí.

„Jde o další investici v rámci zkvalitnění služeb pro návštěvníky, která navazuje na naše nedávné investice do sportovišť u Olšiny, expozice na rybářské baště, ale i do cyklotras a turistických stezek v okolí. V nejbližší době zde chceme vybudovat také

návštěvnícké středisko a ve stadiu projektové přípravy je také sportovní hala,“ dodal ředitel Vojáček.

Návštěvnícké středisko na Olšině by mělo vzniknout s podporou evropských dotací v rámci programu přeshraniční spolupráce INTERREG a mělo by návštěvníkům přiblížit život v této části Šumavy i její historii včetně zaniklých obcí.

MODERNÍ ZÁZEMÍ V DOLNÍ LOMNICI

VLS koncem října slavnostně otevřely zrekonstruovaný areál lesní správy Dolní Lomnice v Doupovských horách.

Zastaralý hospodářský areál v obci Doupovské Hradiště - Lučiny prochází postupnou rekonstrukcí již několik let. V uplynulém roce zde Vojenské lesy zprovoznily halu s výrobními a údržbářskými prostory. Aktuálně dokončenou fází rekonstrukce pak areál získal novou čtyřistametrovou halu z dřevo-ocelovou konstrukcí, kde bude prostor k uchování lesní a zemědělské techniky. Část jejich prostor bude navíc sloužit k uskladnění krmiv a obilí.

„Výstavbou řešíme problém dožívajících či nedostatečných výrobních prostorů. Nové zázemí nám navíc umožní zefektivnit výrobní procesy a činnost lesní správy, včetně modernizace pracovního prostředí,“ dodal ředitel karlovarské divize VLS Milan Suk.

Vedle nové haly získala lomnická správa také nové asfaltové plochy a zpevněné komunikace. Areál byl navíc obehán novým plotem.

Příprava kompletní dokumentace zabrala bezmála rok, vlastní stavba pak vyrostla v areálu v Doupovských horách na Karlovarsku během čtyř měsíců. Nový provoz slavnostně otevřel přestřižením pásky ředitel VLS Josef Vojáček společně s ředitelem karlovarské divize Milanem Sukem.

LETNÍ TÁBOR NA OLŠINĚ PLNÝ LESNÍ PEDAGOGIKY A SPORTU

Vojenské lesy a statky uspořádají během letních prázdnin celkem pět pobytových turnusů pro děti na Olšině. Tematicky budou věnovány lesní pedagogice a také sportu.

VLS k tomu využijí stanový tábor s kapacitou 60 míst, který byl vybudován v šumavském rekreačním zařízení u nejvýše položeného chovného

rybníku v Česku před letošní letní sezónou. Jednotlivé turnusy budou určeny pro děti zaměstnanců jednotlivých lesnických divizí a pro děti

ze základních škol v daném regionu, které intenzivně spolupracují s místní divizí v rámci lesní pedagogiky.

Účastníci budou ubytováni v dvou-lůžkových stanech s podsadou, samozřejmě je zajištěn celodenní stravování. Týdennímu programu pak budou samozřejmě dominovat aktivity z oblastí lesní pedagogiky a sportu, počítá se však také s tvůrčími dílnami, výukou táborských aktivit, nočními bojovkami a s celotáborovou etapovou hrou. A protože jsou prázdniny, velkou část času táborským zabere zábava s odpočinkem.

Všech pět turnusů by se na Olšině mělo odehrát od 14. července do 18. srpna. Jak budou jednotlivé termíny rozděleny jednotlivým divizím, zveřejníme po konzultacích, stejně jako další podrobnosti o táborských turnusech.

TÁBOR VLS K PRONÁJMU

Vojenské lesy a statky nabízejí stanový tábor na Olšině k pronájmu dětským zájmovým a sportovním organizacím, spolkům i jiným organizátorům pobytů.

Stanový tábor na Olšině disponuje zázemím rekreačního zařízení VLS a nabízí pobyt v atraktivní destinaci na Šumavě s dobrou dostupností všech hlavních turistických lákadel regionu. Areál je vybaven potřebným sociálním zázemím - TOI TOI mobilní toalety, umývárna v mobilní buňce. Součástí vybavení je také velký jídelní a společenský stan a buňka vedoucích. Restaurace rekreačního zařízení Olšina zajišťuje pro táborovou

kapacitu celodenní stravu včetně pitného režimu od snídaně, přes přesnídávku, oběd a svačinu až po večeři.

Ubytování účastníků je zajištěno ve 30 zcela nových dvou-lůžkových stanech s podsadou, které jsou vybaveny lůžky s matracemi, prostěradlem, doplňkovou dekou a polštářem s povlakem. Podmínkou je tak jen vlastní spacák pro každého účastníka. Dalšími dvěma lůžky je pak vybavena buňka s kanceláří vedoucích.

Pro rok 2018 je tábor o letních prázdninách volný v termínech na počátku července a konci srpna.

Stanový tábor Olšina

Kapacita: 62 míst

Volné termíny:
29. 6. - 14. 7. 2018
18. 8. - 2. 9. 2018

Cena pronájmu
Celý areál: 6.000 Kč/den

Celodenní strava
Děti do 12 let
200 Kč/den
Děti nad 12 let + dospělí
290 Kč/den

Kontakt:
pí. Haldová, RZ VLS Olšina,
tel.: 737 226 560

LETNÍ DĚTSKÝ TÁBOR LIDO ADRIANO V ITÁLII

Celopodnikový výbor odborového svazu ČMOSA u Vojenských lesů a statků na letní prázdniny opět přichystal dva turnusy letního pobytového tábora pro děti zaměstnanců státního podniku v Itálii. Odehrají se tradičně v letovisku Lido Adriano, které leží přibližně 15 km jižně od historického města Ravenny. Jeho typickým znakem jsou písčité pláže s pozvolným vstupem do moře.

Doprava je zajištěna z jednotlivých nástupních míst, do nichž si rodiče zajišťují dopravu sami, vždy

klimatizovaným autobusem, děti budou v rámci letoviska ubytovány v šestilůžkových apartmánech (Apartmány jsou tvořeny pokojem s manželskou ložnicí, menším pokojem s dvěma postelemi nebo palandou, koupelnou se sprchovým koutem a dvěma balkony). Pro děti jsou rezervována spodní patra s nejbližším přístupem k moři.

Residence Belvedere je vybavena dvěma bazény. Pro děti je v rámci pobytu zajištěna plná penze s pitným režimem, v ceně je také zakalkulován

závěrečný úklid, služby delegáta, zdravotníka, činnost vedoucích a vstupenky do zábavného parku Mirabilandia. Zájezd je pojištěn proti úpadku CK, pojištění LV a úrazu není součástí ceny zájezdu.

Bližší informace získáte na www.od-boryvls.cz, facebookovém profilu „TáboryVLS“ nebo u předsedů odborových organizací jednotlivých divizí či u předsedkyně celopodnikového odborového výboru Zuzany Fojtkové (GSM: 606 574 760, e-mail: zuzana.fojtikova@vls.cz). U nich můžete učinit také objednávku.

Tábor odborů VLS v Itálii

Cena 6990 Kč

Turnus I
6. - 15. července 2018
Odjezdová místa:
Mimoň, Olomouc, Prostějov

Turnus II
13. - 22. červenec 2018
Odjezdová místa:
Praha, Plzeň, Horní Planá

Informace: www.odboryVLS.cz

NABÍDKA POBYTŮ VLRZ

Celopodnikový výbor odborových organizací VLS ČR, s. p. zajišťuje pro zaměstnance a jejich rodinné příslušníky rekreační pobyty v zařízeních VLRZ (www.volareza.cz).

Pobyty je možno využít k rekreaci, ve vybraných zařízeních i jako rekondiční pobyt s nárokem na placené volno dle kolektivní smlouvy.

S platností od 3. ledna 2018 nabízí odbory již tradičně zaměstnancům VLS rekreaci a rekondiční pobyty v zařízeních vojenských lázeňských léčeben Františkovy Lázně, Jeseník, Karlovy Vary (LD Sadový Pramen) a Teplice, ale také v hotelech Bedřichov, Měřín,

Vranov, Bellevue Karlovy Vary a Ovčárna pod Pradědem. V nabídce je také penzion Malý Šišák a chatová osada Bítov.

Vedle rekreace můžete využít také nabídky krátkodobých lázeňských pobytů ve Františkových Lázních.

Oproti minulosti je omezena nabídka ubytování v LD Kijev ve Františkových Lázních a v LD Silesie v Jeseníku. V obou těchto zařízeních probíhá až do července 2018 rekonstrukce. Zcela pak z nabídky vypadl LD Chopin v Karlových Varech, který byl uzavřen a ukončen jeho provoz.

Kompletní ceníky a podmínky naleznete na www.odboryVLS.cz. Bližší informace získáte a objednávku učinite prostřednictvím předsedů odborových organizací příslušných divizí, nebo u předsedkyně CPV Zuzany Fojtkové (GSM: 606 574 760, e-mail: zuzana.fojtikova@vls.cz).

VZPOMÍNKA NA LEGENDU DOUPOVSKÝCH HOR

Po těžké nemoci zemřel ve středu 7. června 2017 bývalý vedoucí Lesní správy Dolní Lomnice pan Jan Doležal. Narodil se 21. září 1930 v Praze. Jeho první lesnické kroky začaly u Československých státních lesů, ředitelství Želetínka, polesí Kamenice, kde působil jako lesní praktikant od 1. září 1944 do 30. června 1946. 1. září nastoupil do Vyšší lesnické školy Trutnov, kterou ukončil 30. června 1950.

Poté pracoval od 2. října 1950 do 15. února 1955 jako taxátor u podniku Lesprojekt, Západočeský ústav lesního hospodářství Plzeň. 16. února 1955 nastoupil u VLS, n. p., ředitelství Lázně Kynžvart jako lesní správce (Kladská), kde působil do 30. září 1958. 1. října 1958 se stal vedoucím Lesní správy Dolní Lomnice u nově zřízeného n. p. podnikové ředitelství Velichov. Zde působil až do konce roku 1994. Ani v důchodovém věku nezahálel a na práci u VLS nezanevřel, pracoval v různých pozicích až do roku 2013.

Po nástupu do funkce vedoucího LS v roce 1958 bylo jeho hlavním úkolem vyřešení personálního obsazení dvanácti lesních a tří vedoucích polesí, což se mu optimálně podařilo až v roce 1966, kdy zvítězil nad fluktuací tehdejších pracovníků. Dalším velkým úkolem bylo zpřístupnění lesních porostů na území Doupovských hor, kde vybudoval nepřehledné množství svážnic, zpevněných lesních cest, z toho dvě asfaltové - Pílskou a Tetřeví chata - Mlýnská, napřič lesní správou od jihovýchodu na západ. Tím zpřístupnil dva největší

lesní komplexy Tmavý vrch (927 m) a Větrovec (901 m).

Vlivem tepelných elektráren v Prunéřově a Vřesové byla LS zasažena exhalacemi, které zapříčinily prořezávání lesních porostů (v té době 70% jehličnatých a 30% listnatých), od roku 1974 na ně o to více působily další živelné pohromy (vítr, sníh, námraza), proto narostly nahodilé těžby, které byly v množství 70 - 90 % celkových těžeb, a to až do 90. let 20. století. Na základě toho se v roce 1977 pan Doležal rozhodl pro rekonstrukci a modernizaci manipulačního a expedičního skladu v Bochově manipulační linkou ML - 25, v roce 1989 Baljer - Zembrod. Tím zvýšil kapacitu zpracovaného surového dříví tohoto skladu na 40 tis. m³ ročně. Ještě před tím, v roce 1967, začal u tohoto skladu s výstavbou pily a jemnořezných provozů zaměřených na zpracování méně hodnotných sortimentů (KPZ apod.) Do dvou let bylo zajištěno zpracování surového dříví o objemu až 13 tis. m³ ročně. Jemnořezný provoz u této pily směřoval k výrobě přířezů na výrobu lešenářských podložek, obalovacích rohoží, palet a bedýnek na zeleninu. Tím zajistil zaměstnanost dělníků pěstební činnosti v zimním období.

Jeho velkým koníčkem byla školkařská činnost. Na LS měl každý lesní svoji školku. V rámci LS byla v Kyselce v bývalém lázeňském zahradnictví centrální školka pro výrobu semenáčků a obalovaných sazenic, kde již v roce 1967 zavedl pan Doležal plnošíje dle Dunmannovy metody a dále výrobu obalovaných sazenic v rašelinno-celulósových kelímcích různých rozměrů, obalů RFK a formou Nisula. Objem obalovaných sazenic byl od té doby 12 - 15 % celkového množství výroby kvalitních výsadby schopných sazenic, jejichž celkový objem činil v té době 450 - 650 tis. ks ročně.

Protože měl pan Doležal rád lidi a vážil si svých zaměstnanců, nechal

v 70. letech do všech domů, kterých bylo v 9 vesnicích celkem 41 (převážně ve VVP Hradiště) zavést tekoucí vodu, koupelny a ústřední topení, a to i na nejdlehlších samotách jako byl Horní Valov, Dolní Valov, Činov, Dlouhá.

Na příkaz podnikového ředitele byl v roce 1963 nucen převzít do té doby ztrátové včelnice a rybníční hospodářství od zemědělských správ Bražec a Lučiny. Dvě včelnice celkem o 120 včelstvech a 17 rybníků o výměře 46 ha. Pod jeho vedením se tyto provozy staly finančně soběstačnými, v klimaticky příznivých letech i mírně ziskové.

Nedostatek tažných koní pro lesní hospodářství vyřešil v roce 1977 založením chovu chladnokrevných koní (plemeno Norik). O dva roky později produkoval tento chov až 5 hříbat ročně. To se dařilo až do roku 1992, kdy musel být chov z důvodu ochranného pásma karlovarských minerálních vod přemístěn na ZS Bražec.

Po celou dobu působení u národního i státního podniku vedl přehlednou a podrobnou kroniku lesní správy, v posledních letech i kroniku na divizi Karlovy Vary. Z jeho díla čerpají, a určitě i budou čerpat, celé generace lesníků Doupovských hor. Čočce jeho fotoaparátu se nepodařilo nikomu uniknout, byl vášnivým fotografem na všech akcích pořádaných VLS.

„Jak jde firma?“ To byla po pozdravu první slova, která pronesl při setkání s jeho lidmi. Přízvisko Firma bylo vyslovováno s veškerou vážností a uznáním, které k němu celé okolí chovalo. Byl to člověk s obrovským srdcem, který se svým optimismem vléval dobrého ducha do srdcí a myslí všech spolupracovníků, kamarádů a známých.

Čest jeho památce.

*Ladislav Novotný,
jeho nástupce, kamarád
a bývalý vedoucí LS Dolní Lomnice*

BLAHOPŘEJEME K VÝZNAMNÉMU VÝROČÍ

LEDEN

životní výročí 40 let

BERKOVÁ Jana	LS Mirošov
HAUNSCHILDHOVÁ Pavlína	SOS Libavá
KOUTNÁ Jana	Stř. Osina - Krumstín

životní výročí 45 let

DECARLI Dušan	SOS Květušín
RYBÁŘ Petr	SOS Libavá
BERANOVÁ Jana	Klážetec
PETŘÍKOVÁ Jana	ŘD Lipník n. B.

životní výročí 50 let

KULIČKOVÁ Vilma	SOS Brno
VRBACKÁ Dagmar	SOS Libavá
VAŠKOVÁ Jana	SOS Libavá
JANÁSEK Libor	LS Libavá
MALASKA Vladimír	SOS Libavá
ŠRUBAŘ Petr	SOS Libavá

životní výročí 55 let

BENEŠOVÁ Věra	SOS Bražec, Hradiště
GÁL Ján	SOS Květušín
DAVIDOVÁ Miroslava	SOS Libavá
RULCOVÁ Blanka	SOS Mimoň
ŠVEHLA Karel	SOS Mimoň

životní výročí 60 let

KALÍK Jan	SOS Praha
ADAMICKÝ Pavel	ŘD Karlovy Vary
HÝŽA Jindřich	LS Žárovice
SKLÁŘ Jiří	DMS Lipník-dílňy
KOŘÁN Zdeněk	LS Jinče

životní výročí 65 let

NOVÁK Jan	SOS Bražec, Hradiště
FOJT Dušan	SOS Praha
TOMEČKA Jiří	SOS Květušín
NOVOTNÝ Karel	SOS Praha
ŠPALEK Pavel	SOS Praha
DOLEJŠOVÁ Eva	Klážetec
MACHOVÁ Dagmar	SOS Mimoň

životní výročí 70 let

TRČÁLEK Jaroslav	SOS Bražec, Hradiště
KOVÁŘÍKOVÁ Helena	SOS úklid

životní výročí 75 let

BEČKA Josef	SOS PRAHA
-------------	-----------

pracovní výročí 20 let

PŘÍKRYL Stanislav	DMS Lipník-doprava
SVOBODA Jiří	Klážetec

pracovní výročí 25 let

BENEŠ Martin	SOS Bražec, Hradiště
FLEIŠMANN František	SPS Horní Planá
POSPÍŠIL Otakar	LS Břehyně
SOLANSKÝ Martin	LS Myslejšovice

pracovní výročí 30 let

EDER Karel	Dolní Lomnice
------------	---------------

pracovní výročí 35 let

SKLÁŘ Jiří	DMS Lipník-dílňy
------------	------------------

pracovní výročí 40 let

VOTRUBA František	SOS Bražec, Hradiště
-------------------	----------------------

ÚNOR

životní výročí 40 let

ZATLOUKALOVÁ Jana	Valeč
MICHAL Tomáš	SOS Mimoň

životní výročí 45 let

VOŠAHLÍK Jiří	LS Mirošov
SNOHA Petr	LS Potštát
KAŠPAR Jaroslav	LS Potštát
KROUPOVÁ Jitka	SOS úklid
ŠPAČEK František	SOS Mimoň

životní výročí 50 let

PROKEŠOVÁ Věra	SOS Libavá
HABARTOVÁ Radomíra	ŘD Karlovy Vary
ZOUHAR Aleš	LS Rychtářov
KARMAZÍN Pavel	LS Nouzov
ZACHAR Martin	LS Mirošov
GALČAN Radim	ZS Heroltovice

životní výročí 55 let

SONDEJ Anton	SOS Mimoň
KLUČKA Jan	SOS Bražec, Hradiště
MOHELNÍK Milan	SpS Plumlov
VONDRA Milan	LS Nepomuk
KUČERA Jiří	SOS Brno

životní výročí 60 let

SOJKOVÁ Iva	SOS Praha
ŠUSTR Jaroslav	SOS Praha
ŠMEJDIŘ Stanislav	SOS Praha
VRÁNA Karel	SOS Mimoň
BICAN Milan	MS Lhota
ŠAFRÁNEK František	Dolní Lomnice
ZUBÍK Jiří	ZS Heroltovice
DVOŘÁK Pavel	SOS Brno
KOČÍČKA Leoš	SOS Libavá
NĚMEC Milan	SOS Květušín

životní výročí 65 let

RÁBOVÁ Věra	SOS Bražec, Hradiště
OROS Jan	SOS Květušín
SATORIA Karel	SOS Brno
ŠULC Vladimír	SOS Mimoň

životní výročí 70 let

KAPLAN Ivan	ŘD Karlovy Vary
HLISNÍK Lubomír	SOS Praha
VYTOPIIL Jaroslav	LS Myslejšovice
VÍT Václav	SOS Mimoň
ŽALUD Jiří	SOS Mimoň

životní výročí 75 let

KONÍŘ Jiří	SOS Mimoň
FILLA Pavel	SOS Mimoň

pracovní výročí 25 let

KABEŠ Milan	ŘD Mimoň
-------------	----------

pracovní výročí 30 let

WIRKNEROVÁ Marieta	Klážetec
--------------------	----------

BŘEZEN

životní výročí 40 let

JUNEK Vladimír	SpS Mimoň
KUBÍNOVÁ Drahoslava	ŘSP
HULÍNOVÁ Gabriela	SOS úklid
KASALOVÁ Romana	SOS Mimoň
ČERNÝ Jan	SpS Mimoň

životní výročí 45 let

RŮŽIČKA Petr	LS Žárovice
PUR Ladislav	ŘD Plumlov
SEIDL Vladislav	ŘSP

životní výročí 50 let

MRKVIČKOVÁ Jana	ŘSP
BARTL Roman	SOS Brno
BÍLKOVÁ Dana	Klážetec
VOJTĚCH Pavel	LS Myslejšovice
RUTNEROVÁ Lenka	SOS Mimoň

životní výročí 55 let

HUMPÁL Miroslav	SOS Květušín
ŠTEFEK Rostislav	LS Libavá
NEŠPOR Martin	ŘSP
HOLOTA Petr	SOS Bražec, Hradiště
ZEZULKOVÁ Hana	SOS Libavá
SVOBODA Milan	LS Strasice
NEVIMOVÁ Hana	ZS Heroltovice
NEVIMOVÁ Svatava	LS Potštát
ŠESTÁK Ivan	SOS Libavá

životní výročí 60 let

KRATOCHVÍL Milan	SOS Bražec, Hradiště
BÍLÁ Hana	SOS Libavá
MALÁ Hana	SOS Libavá
MOTTLOVÁ Anna	SOS Bražec, Hradiště
MOTTLOVÁ Anna	ZS K.Vary Bražec
HŘIVŇÁKOVÁ Eliška	LS Žárovice
HŘEBAČKA Pavel	DMS Lipník-STAS
HOLÝ Jiří	SPS Horní Planá
KURJAN Robert	SOS Brno

životní výročí 65 let

ČEPELÁK Jiří	SOS Bražec, Hradiště
HÁČIK Vladimír	SOS Bražec, Hradiště
HOLUB Antonín	SOS Mimoň
NOVOTNÝ Jaroslav	SOS Mimoň
NOVÁK František	SOS Mimoň

životní výročí 70 let

MACHOVÁ Blanka	SOS Praha
----------------	-----------

pracovní výročí 20 let

BINDAS Miroslav	Klážetec
PLAČEK Josef	LS Hamr

pracovní výročí 25 let

KLÖSEL Josef	ZS Heroltovice
--------------	----------------

pracovní výročí 30 let

HOLOUNOVÁ Zdeňka	ŘD Mimoň
------------------	----------

pracovní výročí 35 let

TESKA Jaroslav	ŘD Lipník n. B.
----------------	-----------------

01

02

03

04

05

Vítěz soutěže minulého kola

– Silvie Loskotová –

s fotografií „Večer v Brdech“.
Gratulujeme.

Jan Sotona, šéfredaktor

Příspěvek do rubriky „fotosoutěž“
posílejte prosím na e-mail:

jan.sotona@vls.cz

Přejeme hodně štěstí,
zdraví a úspěchů
v roce 2018.

